

2017

č. 8

P
laváček

Pablo Picasso, „Femme et Minotaure“, 1937

Pozvánky

Sejdeme se ve středu 6. září v 17:00 v zahradní restauraci u Dejvického nádraží.

Putování za třemi orlími pery, **Bratřkou** a M. Seifertem – 23. září 2017

V pořadí již pátá historicko-vědná vycházka Skautského institutu vás zavede do míst, kde vznikla zkouška Třech orlích per a odkud pochází první skautský román J. Nováka **Bratřky** - Skautská srdce. Navštívíme i místa spojená s životem zakladatele čs. woodcraftu Miloše Seiferta a také bývalou skautskou rezervací u Nižbora.

Sraz v sobotu 23. 9. v 10:15 před budovou gymnázia v Berouně (Talichova 824), zde se dá i parkovat (automobil je pro další část vycházky výhodou, ale není nutností).

Předpokládaný konec vycházky je v 17:00 v Berouně. Jídlo i pití sebou. Případné dotazy směřujte na email: bobo@skaut.cz

Zápis

přijeli jsme na schůzku ke **Kačkovi** různě. Ti, kdo přijeli auty, respektive přišli pěšky (**Jakub**), již od 5 hodin pojídali chipsy a pili kokakolu nebo víno. Byli to **Pulec**, **Pirilík**, **Petr**, **Chingo**, **Reyp**, **Bobánek**, **Jason** a **Foki**. Obsluhoval je samozřejmě **Kačka**, který také začal grilovat spoustu krkovic a kuřecích řízků. Druhá skupina, která chtěla přijet vlakem, zatím čekala na Smíchovském nádraží a pozorovala vývěsnou tabuli, kde naskakovalo zpoždění vlaku 5 minut, 10 minut, 20 minut, a když naskočilo 40 minut, tak skupině v sestavě: **Pegas**, **Přemík**, **Hakim** a **Pacík** vytekly nervy a zavolala **Fokimu**, jestli ještě nevyjel ze Zbraslavi, aby se pro ně zastavil. Ale **Foki** už byl u **Kačky**, ale poradil, aby se skupina přesunula autobusem na Jíloviště, kde pro ně přijede autem. Takže se skupina postavila do dlouhých front u pokladen, aby vrátili lístky. To ovšem nebylo jen tak, protože pokladní zřejmě propadly panice, protože to moc neuměly, a pořád se chodily na něco ptát do zákulisí. Když **Pacík** vystál frontu, tak mu pokladní řekla, že musí vrátit jízdenku u pokladny, kde si ji koupil. Kde si jízdenku koupil, si ovšem **Pacík** nemohl pamatovat, a tak odmítl stát novou frontu u jiné pokladny. Paní pokladní, po náročné konzultaci s vedoucí směny, mu nakonec jízdné vrátila. Mezi tím ovšem ostatní ze skupiny již odjeli autobusem do Jíloviště. **Pacík** lítal zpoceně (28°C ve stínu) po všech nástupišťích autobusů před Smíchovským nádražím a nejprve hledal ostatní ze skupiny a pak aspoň nástupiště autobusu. Nakonec zoufale volal o pomoc **Pegasovi**, a ten samozřejmě všechno věděl a řekl mu, že autobus 318 na Jíloviště stojí hned před vchodem do nádraží a že odjíždí za 5 minut a že na **Pacíka** v Jílovišti počkají. Tak se také stalo a celá skupina díky obětavosti dorazila s hodinovým zpožděním ke **Kačkovi** a ihned skočila do bazénu. V tu chvíli dorazil také **Hekloš** a jako nejmladšího plavčíka ho koupající poslali pro lahev Cabernetu Sauvignonu a skleničky. **Hekloš** srazil paty a rozkaz bez odmítnutí vykonal. Mezi tím **Kačka** dogrilloval a koupající se přesunuli pod pergolu a připojili se k hodujícím. Tato anabáze měla pro účastníky také jednu výhodu, a to, že autobus 318 byl pro starce zdarma.

Po hodování přišla na řadu pracovní část schůzky. **Reyp** informoval o tom, že **Kablo** nabídnul možnost upravit prázdné místnosti na Vinohradech na oddílovou klubovnu. A hned demonstroval stav místností na fotografiích. Pak nastoupil **Hekloš**, který už připravil jednak plán místností, jednak návrh na jejich úpravu. S ohledem na rostoucí počet členů všech oddílů Pátého přístavu by takové rozšíření kluboven bylo jistě zapotřebí. O tom ovšem rozhodne až přístavní rada.

Dále **Pulec** informoval o přípravě detektivky. Má už dosti jasnou koncepční představu, kterou slíbil dopracovat do zářijové schůzky, kde bychom si již měli rozdělit naše role.

A po pracovní části schůzky následovala zábavní část, při které se účastníci počali postupně vytrácet. A tak někteří už neshlédli velmi zajímavý dokument, který **Kačka** získal od příbuzné Jaroslava Ježka. Šlo o jeho pohřeb, kde se ukázalo, jak byl Ježek v New Yorku

populární, protože se pohřbu účastnil veliký počet smutečních hostů. Na snímku byla manželka Jaroslava Ježka, ale překvapilo nás, že jsme tam nikde neviděli ani Voskovce ani Wericha. Tento dokument zatím ještě nikdy nebyl zveřejněn. Pak jsme si promítli jednu americkou grotesku a malá skupinka, která zůstala až do konce, si ještě zazpívala několik oddílových písniček za kytarového doprovodu **Jakuba**. Tyto vytrvalce pak **Pulec** po desáté hodině odvezl autem domů.

Omluvenky

Nepřijdu. Jdu na Křižáčka **Cancidlo**

Bobánek omluvil **Boba**, **Yška** a **Kušničku**

Dík za Plaváčka. Omlouvám se u **Kačky**, už jsem zase někde v Řecku. Holt moje chyba.

Zub

Ke **Kačkovi** bych jel rád, ale musím se také omluvit, vychází mi do toho 2.8. také menší dovolená a výlet, které nejsem schopen změnit. Všichni si to jistě užijou i bez nás. Tak pěkný zbytek prázdnin všem! **Mahu**

Ahoj, musím se omluvit, (mám povinnost zúčastnit se zítra v 10 ČT v kostele v Kadani natáčení školou objevených maleb. Všechny zdravím, hezký večer přeje **Kája**

Ahoj, asi dost pozdě, ale omlouvám se. Dnes se nedostavím, odjízdim za dcerou do Kanady. **Bob**

Ahoj, teprve nyní se mi podařilo najít v lese v Kytlici internet. Takže pardon, ale dneska jsem na schůzku nepřišel. A v září jsem na Kefalonii. Takže dvojí omluvenka. Zdravím všechny. **Zbyněk**

Letní tábor Pětky 2017

V sobotu 15. července se konal velký táborový oheň, který zároveň ukončil letošní tábory obou, resp. všech čtyřech oddílů Pětky, tedy Sluníček a Děbenek i Pišišvorů a kluků.

Tentokrát se nekonal na půli cesty mezi tábory, protože kluci tábořili poněkud dál od děvčat, až kdesi u Slavonic. Děbenky naopak využily osvědčenou lokalitu u Vývozního rybníka pár kilometrů východně od Telče, směrem na Novou nebo Starou Říši. Letos byly chvíle příjezdu hostů poznamenány, podobně jako před Nižborem, padesátinami, v tomto případě

Peškovými.

Kluci dorazili na kolech a jejich zbouraný tábor pak auty a na vleku. Oproti loňskému roku se letos opět konala Velryba, které se zúčastnilo šest posádek. Kdo zvítězil se neví, protože to ani není důležité; hlavně že se všichni dobře bavili a posádky soutěžily čestně, ale nesmlouvavě. Déšť, který se během Velryby spustil, dodal akci potřebnou atmosféru. Nejstarším velrybářem byl **Zbyněk** na lodi harpunáře-sekerníka **Peška**. Bylo klasicky nejvíc legrace při manévru "sledě", který bez nácviku provádět se nevyplácí. Večerní oheň se už konal za příznivého počasí, po dešti ani památky. Táborový kruh byl se vši parádou připraven a oheň zažehnut čtyřmi zástupci, po dvou z každého oddílu, za tradičního zpěvu "Červená se line záře". Prostě všechno, jak má být. Zněly písně, odehrávaly se výstupy. Orchestr se opět rozrostl o další hudební naděje a fantazie divadelních tvůrců neznala hranic. Na oficiální

závěr táboráku Ukolébavka, a pak Gilwelský kruh s večerkou. Neoficiální část pokračovala dlouho do noci, ba snad skoro do rána. A v neděli ráno bylo ještě třeba zbourat tábor Děbenek a Sluníček, čehož se po vzoru mravenců chopili rodiče, kluci a další hosté. A úplně nakonec ještě slavnostní nástup, pokřik a rozchod - rozvoz domů na další prázdninový program. Vzhledem k tomu, kolik je v současné době členů oddílů - kluků 30 a děvčat jen o něco méně, byla opět účast obrovská. Rodiče, prarodiče, sourozenci, staří Pětkaři i Slavojáci. Odhaduji, že tak 200, možná i víc.

Tak zase za rok. Třeba bude zase někdo něco slavit?! **Reyp**

Nástup oddílů

Lov na velrybu

Peškovy padesátiny

Výstupy mužstev a ženstev

Rychlé šípy v podání Sluníček

Další fotografie z tábora poslal do Plaváčka Přemík. Fotografie nepotřebují komentář. Oddíl zřejmě vzkvétá

Kapitanát jde na velrybu

Amádes příjezd na kole s basou

Takto začal táborový oheň s velkou účastí rodičů a přátel (odhad 200 návštěvníků)

Výstup kluků

Táboráková kapela

Stany Sluníček

Zubříci Děbenek, típí kapitanátu a kuchyně

Kamna, jako obvykle, obhospodařoval (stavěl? boural?) **Pešek**

Zubřík Děbenek, jídelna a kuchyně

Slavnostní nástup

Družina Vyder

„Červená se line záře“...tak zase za rok.

Nová klubovna

Ahoj kapitanáti (a další pětkáři), nevím, kolik informací se Vám doneslo o neutuchající **Bobánkově** iniciativě, tedy hledání prostoru pro novou, neboli druhou klubovnu pro oddíl Pětky. Nicméně poslední tip, který **Bobánek** přednesl, jsem dostal za úkol prověřit a zpracovat do souhrnné zprávy, kterou právě čtete. Ta má být výchozím bodem dalšího postupu.

Místo: Moravská 1387/25, což je rohový bytový dům nedaleko Vinohradské vodárny, kde jest pamětní deska Braťky (kdo hledá symboliku, tak ji tam najde). Jinak téměř geometrický střed Prahy. MHD - tram v Korunní, metro A – Jiřího z Poděbrad. Volné prostory jsou ve sníženém přízemí, přístupné samostatným vchodem z ulice Moravská a hned vedle truhlárny **Kabla**, který též v domě od nepaměti bydlí a na možnost zřídit zde klubovnu **Bobánka** navedl.

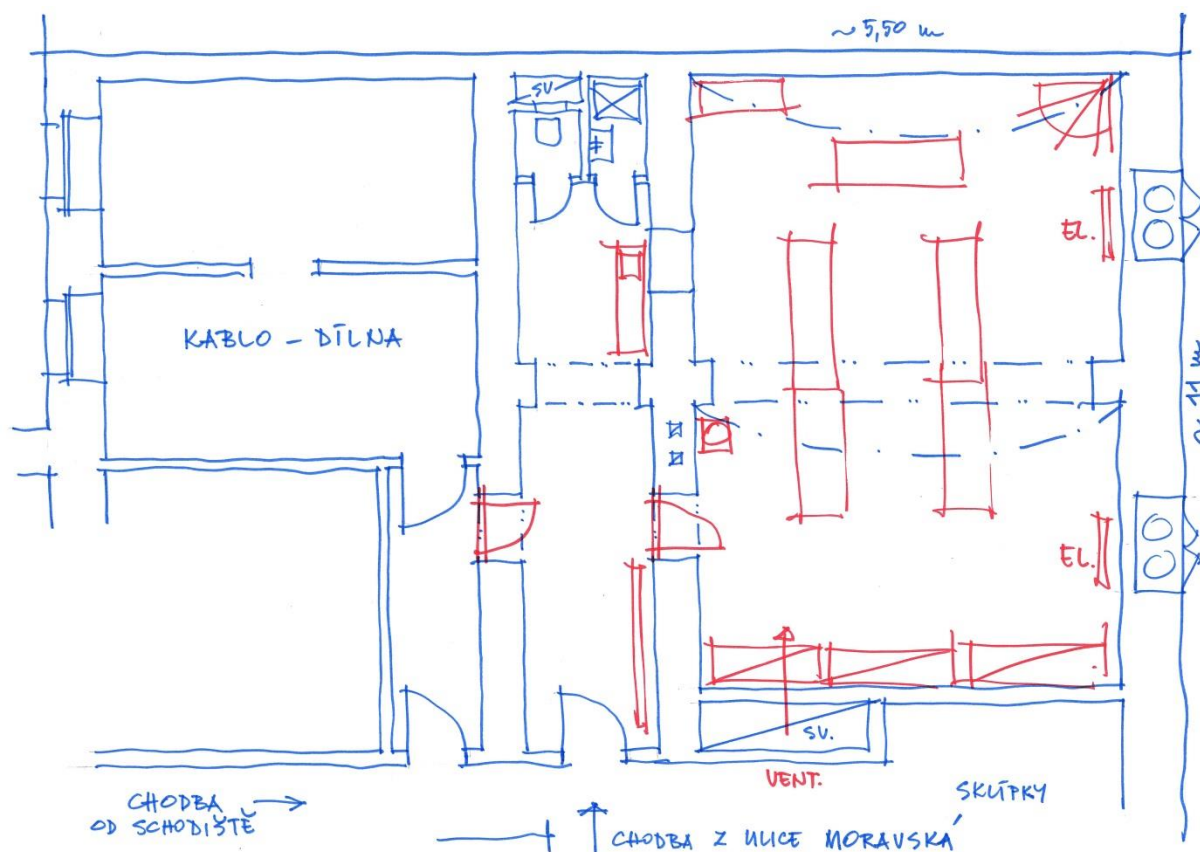
Kablo již o tom předběžně hovořil s majitelem domu (také kdysi skautem), který toto využití volných prostor uvítal. K naplnění cíle navrhuji následné kroky:

1. – exkurze: Po dohodě s **Kablem** na termínu a za jeho účasti by všichni zainteresovaní z kapitanátu a ostatní navštívili dané prostory. Nejlépe později odpoledne v posledním týdnu měsíce srpna. V případě, že poté výsledně zazní ano, bude následovat

2. – jednání: Též ze pomoci **Kabla** se připraví schůzka s majitelem objektu, kde se domluví všechny podrobnosti stavebních úprav, podmínky nájemní smlouvy a časový harmonogram.

Dle předběžných informací by nájem měl být v kategorii symbolických při vlastních nákladech na provoz (voda, energie). Po oboustranné dohodě bude připravena smlouva a nastane ...

3. – realizace: Na obrázku je jednoduchá skica (zpracovaná metodou kimovky), kde je modře naznačen stávající stav, tedy veliký prostor s klenbou (cca 60 m², výška cca 3,5 m) a předsíní s WC a umývárnou.

V současnosti zde má **Kablo** sklad, který bude vyklizen. V předsíni je možné zřídit kuchyňku, v sále umístit kamna na dřevo. Mezi nutné stavební úpravy patří (červeně): doplnění elektroinstalace o potřebné zásuvky a další světelné vývody, osazení dveří, drobné opravy omítek a výmalba. Topení může být v kombinaci el. přímotopů a kamen na dřevo. Protože sál má zazděná okna (a nelze zatím obnovit), musí se světlíkem napojit přívodní ventilátor s regulací teploty vzduchu, odvod vzduchu světlíkem WC. Nakonec úklid a vybavení mobiliářem. Práce by měla provést spřátelená stavební firma za asistence dobrovolníků všech kategorií. Odhad nákladů: cca 40-60 tis. Investice sdružená – vlastní účet, sbírka, možná dotace Junáka (?). Doba realizace cca 3-4 týdny. Po specifikaci všech požadavků doporučuji před zahájením realizace zpracovat jednoduchou projektovou dokumentaci, která stanoví (mj.) výsledné náklady.

Současný stav sklepa vyfotografoval **Reyp**:

Sklep je v tomto domě

Pokud jsem na něco podstatného zapomněl, jsem na příjmu. Do příštího setkání přeju všem krásné zatím ještě prázdniny.

Zdar – **Hekloš**

Vtipy a filosofie (Smeták, Mahu)

Život snad nebyl až takový mejdan, v jaký jsme doufali. Ale když už jsme tady, tak si stejně můžeme zatancovat.

Potká Kohn pana Roubíčka: „Slyšel jsem, Roubíček, že se rozvedli se svojí Sárrou.“

Pan Roubíček se rozzlobil a začal vykřikovat: „Cože, taková pomluva, koho to mohlo napadnout, kdo si vůbec může dovolit takovou věc vymyslet?“

Po chvíli se uklidnil a povzdechl: „Oh, bože, kéž by to byla pravda.“

Pan Kohn odjíždí z týdenní návštěvy od svého přítele Picka. Ten ho vyprovodil až na nádraží. Před odjezdem se Kohn vyklonil z okna a řekl: „Ještě jednou ti za všechno děkuji, vážený příteli, všechno bylo báječné, ta kuchyně, to víno, spaní, jo a tvoje Sára, k té si můžeš gratulovat, hezká je, příjemná a v posteli naprosto dokonalá.“

Vtom se vlak rozjel, pan Kohn zavřel okno, sedl si a otevřel noviny.

„Poslechnou,“ ozval se cestující na vedleším sedadle, „to mu taky nemuseli říkat.“

„Co jako?“

„To, že je jeho Sára dokonalá v posteli.“

Kohn se zarazil. „Moment, měl jsem mu snad říct, že stála za houby?“

V ZOO se ozývá hlášení z amplionu: „Rodiče malé Aničky, ať se dostaví do pavilonu lvů...Pro bačkůrky.“

Přijde v Praze blondýna do banky a nechá se uvést k úředníkovi ohledně půjčky.

Prý cestuje obchodně do Ameriky a potřebuje si na 2 týdny půjčit 1000 korun.

Úředník na to, že banka potřebuje nějakou záruku, takže blondýnka mu nechá klíčky od nového BMW.

Auto bylo zaparkované u chodníku, měla od něj doklady, vše bylo v pořádku.

Banka tedy souhlasí, že vezme auto jako záruku půjčky.

Prezident banky a všichni úředníci se potom od srdce zasmáli blondýnce, která dá bavorák za 2,5 milionu korun jako záruku na půjčku 1000 korun.

Jeden zaměstnanec auto odvezl a zaparkoval v garážích banky.

Po dvou týdnech se blondýna objeví, zaplatí 1000 korun a k tomu 17,41 korun jako úrok.

A úředník na to: "Slečno, jsme velmi rádi, že jsme s Vámi uzavřeli obchod a že všechno tak hladce proběhlo,

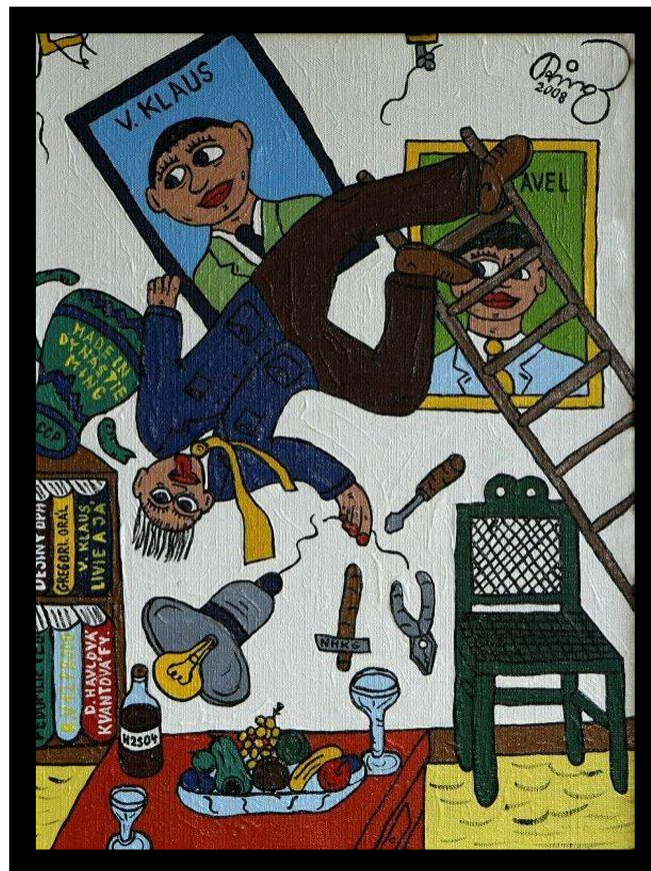
ale i tak nám to vrtá hlavou. Když máte na bavoráka, tak si snad nepotřebujete půjčit 1000 korun?"

To ne, ale kde bych v Praze zaparkovala na 14 dní za 17,-Kč?!

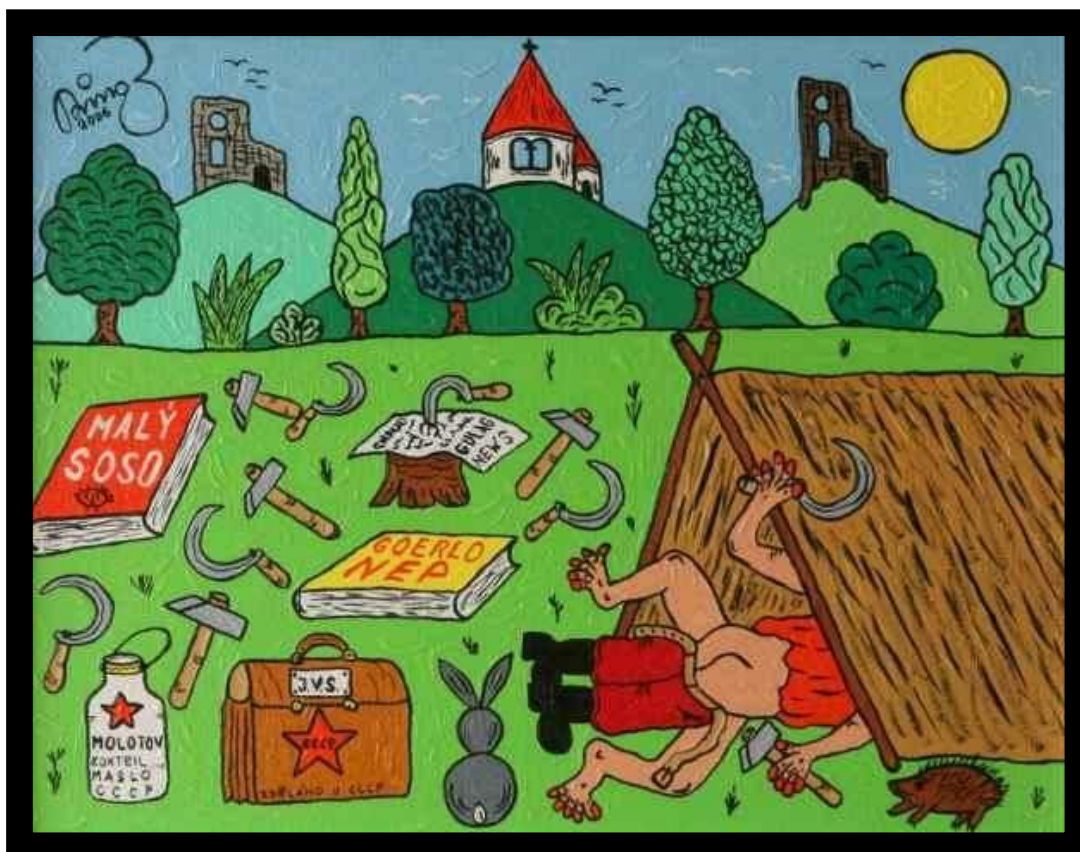
Geniální Jiránek

Dva obrazy sarkastického a nemravného Ringo Čecha

Tatínek

Lenin ve Finsku

A jeden vtip od Pavla Kantorka

„Proč nechceš pustit Jiříka do hospody?“

PS: Karikaturista Pavel Kantorek už další vtipy nenakreslí. Nedávno zemřel v Kanadě.

Listárna

Smetákův výlet po Newfoundlandu

Kanada letos slaví 150 let. Nejmladší kanadská provincie Newfoundland a Labrador (v Kanadě od 1949) je nejvýchodnější cíp severoamerického kontinentu, zhruba půl milionu obyvatel, z nichž většina žije v hlavním městě St. John's. Byla to poslední výspa Kanady, kterou jsme s Janou za 48 let zde ještě nenavštívili. Let z Toronta na ostrov trvá něco málo přes 3 hodiny s časovým rozdílem 1 a půl hodiny. (Kanada má 5 a půl časových pásem.) Půjčili jsme si auto a za 14 dní najezdili asi 4500 km. První zastávka St. John's s přístavem a známým Signal Hill (odtud poprvé přijal telegrafem zprávu z Evropy pan Marconi). Pak přes Čechům známý Gander (utíkalo se zde za komoušů do Kanady; bylo to cestou na přátelskou Kubu, naše letadla tam tehdy bez mezipřistání nedoletěla). Pak na západní pobřeží do známého parku Gros Morne a na nejsevernější cíp ostrova, kam před 1000 lety dorazili a chvíli žili Vikingové. Labrador je jen pár kilometrů přes úžinu vidět. Jezdí tam 2x denně loď. Jana tam už byla, a jelikož je to země veliká, kde nic není, tak jsme tam už nejeli. Pro turisty je sezóna asi 3 měsíce, a tak jich tu bylo víc než místních lidí. Málo hotelů (pakliže se to tak dá nazvat) a je třeba je zarezervovat pár měsíců dopředu. Místní se živí rybolovem a taky mají naftu v moři. Do června tudy plavou ledovce. Jinak všude spousta velryb a ptáků. Taky dovezený los se přemnožil a s auty se nekamarádí. Spousta mrtvých na silnicích po ránu a večer. Medvědi ani vlci tu moc nejsou, tak jsme lezli po krajině bez obav. Příkládám pár fotek.

Ahoj! **Smeták**

Newfoundland

Typický maják

Nejj jižnější cíp ostrova

St. John's ze Signal Hill

Pufíns, ptáci s aerodynamickým tvarem čmeláka

Humpback velryba

Vikingské vykopávky St. Anthony

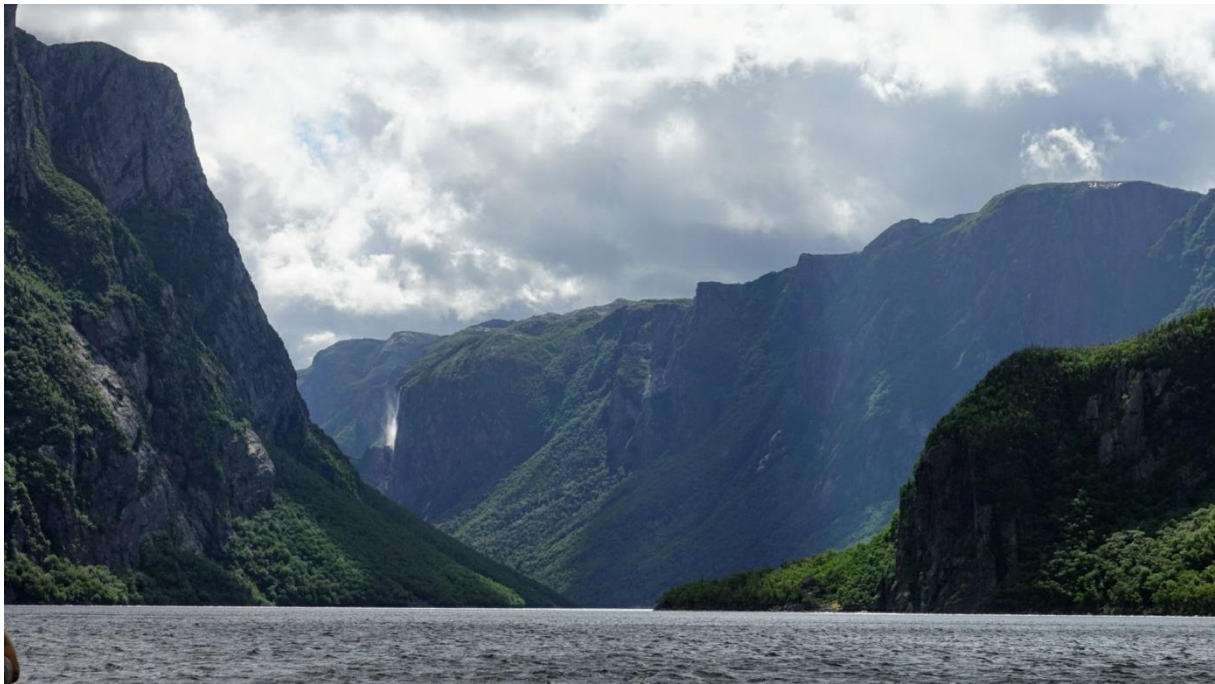
Typické pobřeží

Následující snímky jsou z Gros Morne parku

Video z cesty je na adrese <https://1drv.ms/v/s!Ask-TUagwEEvgaUb9VK1kwrQQxQ3mw>

ZÁVOD O MĚSÍC

Píše Dr. Jan Hušda

Kreslí brch. P. Foa

„Co dělat?“ ptali se Rusové vzrušeně druh druhu. Najednou bylo zapomenuto soupeření obou výprav, zcela do pozadí ustoupily záhady měsíčních obyvatelů — jen jasná myšlenka, že lidé, bratři z rodné planety, jsou v nebezpečí, že dychtivě čekají na pomoc, ovládala mysl sovětské výpravy.

Nadarmo se vytrvalý Sučevský pokoušel navázat přerušené spojení. Konečně Gunarev rozhodl, aby koule pokračovala ve své cestě dosavadním směrem a vysílala tuto zprávu:

„Letíme vám na pomoc zaměřeným směrem. Upozorněte na sebe způsobem, jakým vám je to možno. Nevzdáme se pátrání po vás.“

Byla totiž naděje, že Američané snad nemohou vysílati, ale že jejich přijímačka je nedotčena.

Bohužel — jak víme — stav amerických badatelů byl mnohem vážnější, než si Rusové ve svých domněnkách chtěli připustiti. Pád do propasti se sice zabrzdl dost brzy na nižší skalní plošině, ale padající balvany, třeba šestkrát lehčí než na Zemi, zranily vážně Reida a Timoteye. Radiový aparát, pokud byl mimo střelu, byl poškozen a zatím k nepotřebě.

Spojení s lidmi, které trosečníkům dávalo takovou sebedůvěru, bylo ná-

Nadarmo se vytrvalý Sučevský pokoušel navázat spojení.

Clay vypaloval světelné rakety.

662

hle vystředáno tichem — smrtelným tichem bezvzdušných pustin. Nikde se nic nehýbalo, skály se již zcela uklidnily, jako by vůbec nebylo měsíčního zemětřesení. Ale přes to Američané nezoufali. Nepochybovali ani na okamžik, že jejich ruští bratři (ano, nyní cítili dobře význam tohoto lidského slova) se nevzdají pátrání po nich.

Milton Reynolds se věnoval ošetřování nemocných. Tloušťák Timothee, zraněný na hlavě a ruce, brzy nabyl svého humoru. Což nebylo velikým štěstím, že se při pádu do propasti nezabili? Že jejich kovový domov se nerozdrtil?

Reid byl postižen vážněji. Nebylo, zatím možno určit co mu je. Chvillemi upadal do mdlob a nařkl si na bolesti v krajině žaludeční. Byl snad zraněn vnitřně?

Zatím co se Reynolds snažil pomoci obětem zemětřesení, Clay ve svém skafandru vyšel z koule a čas od času vypaloval světelné rakety. Byla sice dost nepatrná naděje, že ruská výprava uvidí tyto signály, ale zkusit se to musilo.

(Pokračování příště.)

ZAVOD MĚSÍČ

Píle Dr Jan Holnda

Kreslí arch. F. Fiola

Vedení radiovým kompasem dostali se Rusové zcela bezpečně nad tu část měsíčního povrchu, který byl postižen zemětřesením. Nemohli ovšem poznati co se stalo, vždyť všude bylo plno skalních trosek a rozježených štítů. Naproti tomu však bystré chlapecké zraky Volodí velmi brzy zahlédly jednu z raket, kterými na sebe upozorňovali Američané. Celé posádce Vesmírné lodi zabušilo vzrušením srdce. Bylo až neuvěřitelné, jak po odloučení sotva čtrnáctidenním, radostně vítali blízkost lidských bytostí.

Ale stejné rozčilení zmocnilo se Američanů, když Vesmírná loď zakroužila nad kráterem, do jehož propasti sklouzla jejich stěla. Všichni čtyři, i ti zranění, oblékli chvatně skafandrové oděvy a vylezli ze svého tak nepohodlně ležícího přibytku. Zatím již Vesmírná koule sice trochu tvrdé, ale přece bezpečně dosedla na kráterovou rovinu u paty veliké skalní jehly. I Rusové, stěží ovládající svou netrpělivost, opustili Mezihvězdnou loď a spěchali vstříc Američanům.

Stisky kovových rukou, srdečná slova, která však nebyla slyšena, protože Američané a Rusové měli různé naladěny anteny svých skafandrových oděvů.

Když vzrušení pominulo odebrali se všichni do nepoškozené Vesmírné lodi, aby si tu v normálních podmínkách vyměnili názory o tom, co dále dělat.

Měsíční den již pokročil a zbývaly čtyři pozemské dny do chvíle, kdy soptící sluneční koule zmizí za rezervanými stěnami kráterů a na měsíční ploše zavládne mráz skoro 200 stupňů pod nulou. Americká stěla byla vyřazena jako prostředek návratu na zem a zbývala jen Vesmírná koule. I zásoby vzduchu musely teď stačiti pro obě výpravy.

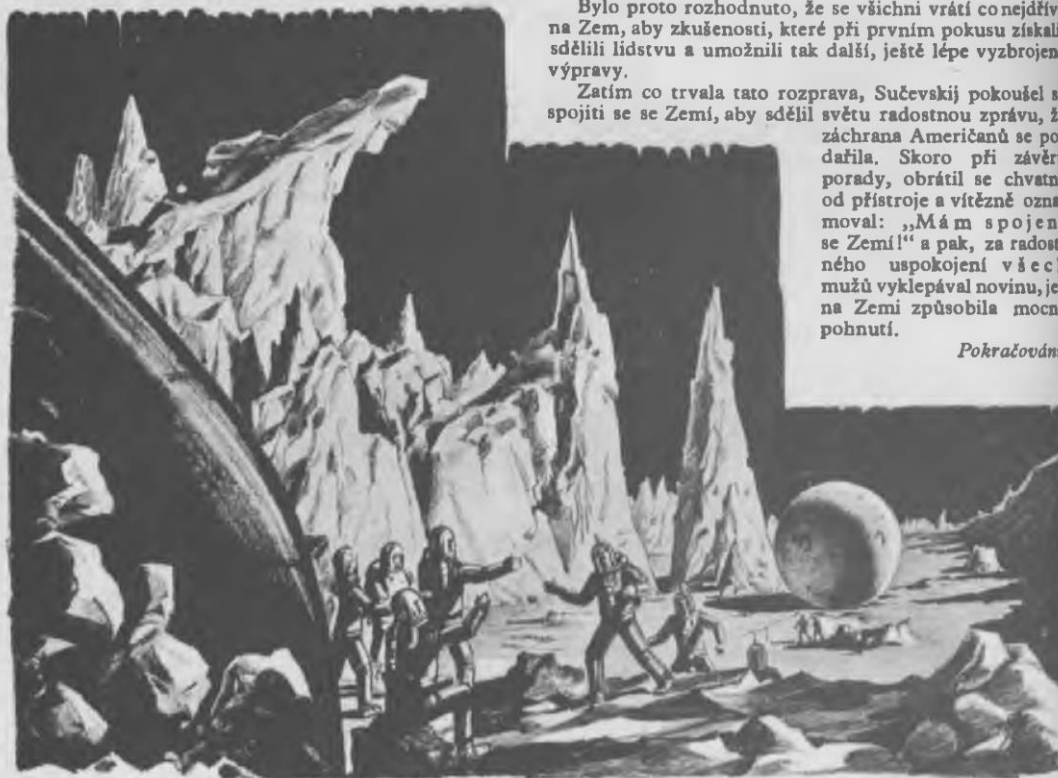

„Mám spojení se zemí!“ vítězně oznamoval Sučevskij.

Bylo proto rozhodnuto, že se všichni vrátí co nejdříve na Zem, aby zkušenosti, které při prvním pokusu získali, sdělili lidstvu a umožnili tak další, ještě lépe vyzbrojené výpravy.

Zatím co trvala tato rozprava, Sučevskij pokoušel se spojit se se Zemí, aby sdělil světu radostnou zprávu, že záchrana Američanů se podařila. Skoro při závěru porady, obrátil se chvatně od přístroje a vítězně oznamoval: „Mám spojení se Zemí!“ a pak, za radostného uspokojení všech mužů vyklepával novinu, jež na Zemi způsobila mocné pohnutí.

Pokračování.

Mrtvá krajina měsíce byla svědkem shledání dvou výprav pozemského lidstva...